

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Haymonis, Episcopi Ante DCCC. Circiter Annos
Halberstadensis, Historiae Ecclesiasticae, Sive De Rerum
Christianarum Memoria, Libri X**

Haimo <Halberstadensis>

Helgestadi[i], 1671

Cap. III. Epistola Lugdunensium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10968

ferme decem: qui lapsu suo luctum ingentem relinquunt Ecclesiae, quae de lapsibus nostrorum magis, quam de tormentis tristatur. Tunc adversus nostros, diabolo instigante, nova & capitalia mendacia plebs infidelium commentatur. Et comprehensis quibusdam servis paganis Christianorum, extorquet ab eis tormentorum metu, quod & Christiani filios suos comedant, & matribus & sororibus abutantur. Hinc apud omnes Christiani execrationi habentur, praesertim apud eos, qui elementius adversus eos agebant. Inter quos *Sanctus* quidam nomine, *Diaconus Viennensis*, & *Blandina*, nobilis foemina, & *Photinus* venerabilis *Lugdunensis* Episcopus, cum jam nonagenaria esset aetate, & praeter languorem ac senio magis deferretur ad tribunalia, quam duceretur, solvuntur martyrio, sicut gesta eorum habent. Partitur & cum eis *Attalus* quidam, cuius inter tormenta nobilis vox illa fuit, cum affarentur carnes ejus, & nidor adultae carnis perfentiretur. *Hoc est, inquit, homines comedere, quod vos facitis. Neque nos homines comedimus, neque aliud quid mali agimus.* Interrogatus, quod nomen haberet Deus, eleganter respondit: *Qui plures sunt, nominibus distinguuntur; qui unus est, non indiget.*

CAP. III.

Epistola Lugdunensium.

Tanta autem beatorum martyrum humanitas erat & humilitas, ut frequenter martyres facti, post bestias, post ignes & laminas, nullatenus paterentur se *Martyres* appel-

appellari, vel in sermone, vel in epistola fratrum; & si quis hæc fecisset, durius increpabant, dicentes: quod hæc appellatio soli Christo debeat, vel certe his, qui post bonam confessionem discederent de hac vita, & pergerent ad Deum. *Nos autem humiles & egeni, aiebant, optamus, ut ipsa saltem in nobis confessio tuta permaneat.* Tanta ergo erat in iis humilitas, ut cum rebus ipsis martyres essent, nominis tamen iactantiam fugerent: Inter fratres humiles, inter persecutores elati. Accusabant neminem, absolvebant cunctos, litigabant erga nullum; orabant pro persecutoribus suis, utentes verbis S. Stephani martyris, dicentis: *Domine, ne statuas illis hoc peccatum.* Et per nimiam charitatem, quam habebant in Christo Jesu, & his qui lapsi fuerant totis miserationum visceribus inhærebant, omnipotenti Deo effundentes pro eis flumina lacrymarum. Nec sibi gratum iter dicebant, eundi ad Dominum, si pars membrorum suorum, de ecclesiis rapta, à Diabolo diriperetur. Hæc ergo quæ ex tanto autoritate virorum descendunt, dicta sunt propter eos, & contra eos, qui tumidi & elati adversum fratres feruntur, & si qui forte titubaverint, viscera miserationum Christi putant ab eis penitus excludenda.

CAP. IV.

De Irenæo illustri.

Igitur Photino, Lugdunensi Episcopo, cum cæteris martyribus coronato, Irenæus, Polycarpi auditor in
pue-